

של רבי נחמן מברסלב

לאזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

פרשת כי תצא
עלון רע"ד

אחינו בית ישראל
השתתפו נא במימון העלון שלכם
המחייבה את עם ישראל בתורת חיים של רבינו
רבי נחמן זצוק"ל מברסלב
תרומות, קופות צדקה, הוראות קבע
050-948183 (מאי"ד) ת.ד. 13271 ירושלים
בנק הדואר - חשבון 7-2255-89

כי תצא

אוצר היראה
יראה ועבודה, קמ"ח

לא תעשוק שכיר עני ואביון מאח"ך.
הנפש היא אצל האדם בבחינת שכיר יום, כי הנפש עושה כל פעולות הגוף, כי אין להגוף שום תנועה וחיות, כי אם על ידי הנפש.

ומי שזוכה לילך בדרך הקודש כראוי, לבטל הגוף לגמרי לגבי הנפש, אזי הנפש היא בבחינת מלך, כי הוא מולך על הגוף, ואז הוא בן חורין, בבחינת כל ישראל בני מלכים הם.

אבל כשאין מבטל הגוף לגמרי נגד נפשו, אזי הנפש אצל הגוף כעבד, שעושה הנפש כל פעולת הגוף כעבד וכשכיר, ואזי צריך האדם לרחם על נפשו, שעל כל פנים לא יגזול ולא יעשוק חס ושלום לגמרי את נפשו, ולתן לו על כל פנים שכירותו ביומו, דהיינו שעל כל פנים יתן להנפש בכל יום כמה מצוות ומעשים טובים ותורה ותפילה וכו', כפי חובת היום.

כי בודאי מהראוי שיעשה רק צרכי הנפש ויבטל הגוף לגמרי, כמו שכתב בזהר הקדוש: **זכאה מאן דלא אתהני מדילה כלום** [אשרי מי שלא נהנה כלום משלו]. כי צריך לסתום עיניו מחזו דהאי עלמא לגמרי [מהסתכלות העולם הזה לגמרי], ואז הוא בבחינת מלך ובן חורין כנ"ל. אבל כשלא זכה לזה, והנפש בבחינת עבד ושכיר, אזי צריך לזהר על כל פנים שלא לעשוק ושלא לגזול לגמרי, חס ושלום.

וזה בחינת: **לא תעשוק שכיר עני ואביון מאח"ך וכו'**; ולא זו אף זו אתה צריך לזהר: **ביומו תתן שכרו וכו'**, שלא תאמר שתסלק שכירות הנפש לאחר היום, כמו שמצוי בכמה בני אדם שאומרים: **היום אי אפשר להתפלל! היום אי אפשר ללמוד ולעסוק בעבודת השם!?** ומדחין עצמן מיום ליום.

ועל זה מזהיר הכתוב: **ביומו תתן שכרו - ביומו דיקא, ולא תבוא עליו השמש**, כי העיקר צריכין לזהר לצאת חובת היום, בבחינת **היום אם בקולו תשמעו**, כי לית יום דלית בה טוב, כמובא לעיל, כי בכל יום מאיר אור הגנוז, שהם בחינת חסדים עליונים הנמשכין משכל העליון הכולל, ששם נמתקין כל הדינים וכל הצמצומים.

וכל זה זוכין על ידי אמונת חכמים בשלמות, שעל ידי זה זוכין לקבל ולינק משכל העליון הכולל, שמאיר לכל השכליות הפרטיים של כל אחד ואחד, לכל הצנורות והצמצומים של כל אדם

ושל כל מקום ומקום ושל כל יום ויום, ועל ידי זה יכול כל אחד ואחד בכל יום ויום, בכל מקום שהוא, להמשיך על עצמו חסדי השם תמיד, באופן שיתיה עצמו ברוחניות ובגשמיות וישליך מעליו מררת דאגת הפרנסה; רק יבטח בשם השם, שבודאי יש חסד נפלא שמאיר גם ביום זה, ובודאי יהיה לו פרנסת יומו, ולא יחשוב מיום לחברו כלל.

וכן בעבודת השם יבטח ויחכה, כי בודאי גם היום יוכל לחטוף איזה טוב אמתי, ויחתור ויכסוף ברצון חזק, עד שיזכה גם ביום זה לטוב אמתי ולא יאבד יום מימיו, חס ושלום.

כי עיקר הכבוד והזכות של כל אחד, הן בפרנסה, הן בעבודת השם, הוא רק מחמת שהיום קשה וכבד עליו, שבכל יום נדמה להאדם, בפרט להעניינים ואביונים, שבעת הזאת, בפרט בזה היום, אי אפשר להרוויח ולמצוא פרנסתו; וכן בעבודת השם על פי רוב

נדמה לו לכל אחד בכל יום, שהיום קשה להתפלל וכו'. ועל כן נקרא מי שהשעה דחוקה לו: **קשה יום**, כמו שכתוב (איוב ל'): **אם לא בכיתי לקשה יום**.

וכל זה, מחמת פגם אמונת חכמים, שעל ידי זה אינו זוכה לקבל משכל הכולל, באופן שיהיו נמתקין כל הצמצומים והגבולים של בחינת זה היום וזה המקום, ועל כן היום קשה עליו.

אבל מי ששב בתשובה על פגם אמונת חכמים ומבטל דעתו נגד הצדיק האמת, החכם הכולל, זוכה להתחזק בבטחון חזק בכל יום ויום איך שהוא, בגוף ונפש, בגשמיות וברוחניות, בבחינת **יום אירא אני אליך אבטח**, שדייקא ביום שאני מתיירא, שנדמה שהיום קשה הפרנסה מאד מאד, וכן בעבודת השם וכו', אז דיקא **אני אליך אבטח**, שבודאי לא תעזוב אותי, כי בודאי גם ליום זה יש צינור להמשיך

השפע גם במקום שאני שם, משכל העליון הכולל, ששם נמתק הכל כנ"ל. וזה בחינת: **ברוך ה' יום ויום וכו' ישועתנו סלה**, והבן היטב, כי אסור לחשוב מיום לחברו כלל, ועל יום זה עצמו צריכין לבטוח בה' וכנ"ל. והעיקר, שבכל פעם שעובר עליו מה שעובר, מכל הבלבולים והרעיונים העוברים עליו ודחקות הפרנסה והמניעות מעבודת השם וכו', ידע שכל זה נמשך מפגם אמונת חכמים, ויזכור את עצמו על ידי זה לשוב בתשובה שלימה על פגם אמונת חכמים, ויאמין מעתה באמת, בכל ספרי הצדיקים והחכמים אמתיים, עד שיזכה על ידי זה לינוק משכל הכולל, שעל ידי זה נמתק הכל כנ"ל.

סיפור

מספר חיי מוהר"ן:
מקום לידתו וישיבתו
ונסיעותיו ושלטוליו, ק"ח

אחר כך, נתגלגל הדבר והיה מוכרח להסתלק משולחן חותנו, כי חמותו נפטרה ולקח חותנו אשה אחרת מקהלת קודש מאהליב, ורבונו זכרונו לברכה בעצמו השיאה לו, כי הוא זכרונו לברכה נסע עמו לעיר מאהליב ועל ידו נגמר השידוך ונשאת לו. כי, אף על פי שהיה עדיין בימי נעוריו ממש, וכמדמה ששמעתי שהיה אז בערך שמונה עשרה שנים, אף על פי כן, נשאו לו פנים קצת אנשים, מחמת שהיה נכד הבעל שם טוב, זכרונו לברכה, וגם ראו והבינו בו בעצמו שהוא כלי יקר מפי ומפנינים. והמשכילים הבינו גם אז שכאשר יתגדל יהיה חידוש בעולם.

ומעשה שהיה במאהליב כך היה, כי נתאכסן שם בבית איש נכבד אחד מהמקורבים להרב הקדוש דודו רבי ברוך, זכרונו לברכה. והאיש היה עשיר נכבד. וקבלו בכבוד גדול ועשה סעדה עבורו. והיו שם עוד אנשים חשובים מהמקורבים להרב הנ"ל, ונתנו לו יין לשתות; והוא זכרונו לברכה, היה עדיין סגור, ולא היה רגיל לומר תורה ברבים, אך אז בשעת משתה היין נתלהב לבו ופתח פיו וגילה לפנייהם דברים נפלאים ונוראים. והאנשים אשר היו שם ראו את המראה הזאת, המה ראו כן תמהו, ונבהלו מאד, ואז היה הנשואין של חותנו ושרו לביתם.

ובאותו הזמן, בא לשם הרב הצדיק המפורסם, מורנו דב מזאסלאב הנקרא בפי כל רבי בער ברבי בונים שזכה לנסוע לארץ ישראל ונסתלק שם. וספרו לפניו כל הנ"ל, כל מה ששמעו מפיו אז, ונבהל ונשתומם מאד,

ר' נחמן שבתאי גלינסקי, ז"ל

אבי מורי חיים בן מרדכי, ת.נ.צ.ב.ה.

סבי מורי שלמה בן אליעזר, ת.נ.צ.ב.ה.

יקיר בן חנה, יום בן מירה, אשד בן עליה

מרדכי זכריה בן פנחס, ז"ל (ה'ג')

לעילוי נשמת פרג' בן אהרן, ז"ל

(מוקדש בזכות רבי מאיר בעל הנס, זיע"א)

ואמר שיהיה חידוש גדול בעולם.

⊙ ובהיותו יושב בכפר, עדיין על

שולחן חותנו, התחילו אנשים

ממקומות הסמוכים, להתקרב אליו.

ולפעמים נסעו אליו והיה מלהיב לבם

מאד להשם יתברך, ונתקרבו על ידו

להשם יתברך, ונעשו אנשים כשרים

מאד עד היום הזה, אשרי להם.

⊙ אחר כך, עדיין, היה יושב קצת על

שולחן חותנו, אך במשך הזמן קצת לא

יצאה חמותו ידי חובתה נגדו, כי בבית

חותנו הני"ל, היה לרבנו זכרונו לברכה

חדר מיוחד בתוך הבית דירה שקורין

אלקיר [חדר צדדי קטן]. ושם היה

יושב ומתבודד ועוסק בעבודתו,

ולפרקים היה יוצא לחוץ להתבודד

בשדה או ליער וכיוצא.

⊙ ויהי היום, ונסע רבנו זכרונו

לברכה אל העיר, והלכה חמותו

והעמידה מטתה שם. כי רצתה לקח

את החדר בשבילה. ותכף כשבא רבנו

זכרונו לברכה לשם ומצא שלקחה

ממנו מקום קדושתו, לא היה יכול עוד

להיות סמוך על שולחן חותנו. ואז יצא

מן הכפר, ונכנס לתוך העיר וקבע

דירתו במעדועדיווקע.

לקוטי עצות
גאווה וטנוה, ל"ב

עצות

⊕ כשרואה אדם בעצמו שהולך לו

שלא כסדר, ידע שיש לו גדלות, ויעשה

תשובה, וישפיל את עצמו, ויהיה

בבחינת מה, ואזי יחזור לילך לו כסדר.

לקוטי תפילות ב'
תס"א

תפילה

⊕ רבונו של עולם, למדני דרכי הענוה

האמתית, למדני איך לשבר ולבטל

הגאווה שבלבי ודעתי, כי באמת ידעתי

מעט שפלותי, שאין ראוי להעלות על

דעתי מחשבות של גאווה וגסות ופניות,

לעוצם רבוי קלקולי ופגמי בלי שעור,

אשר חטאתי עויותי ופשעתי נגדך

הרבה מאד מעודי עד היום הזה.

⊕ אך, אף על פי כן, איני נקי מגאווה

וגבהות, ואני רחוק מענוה אמתית

בתכלית הריחוק, ומחמת זה אני רחוק

מבחינת כסדר, ובכל פעם מתגברת

כנגדי, חס ושלוש, ההנהגה של בחינת

שלא כסדר, ואין שום דבר שילך לי

כסדר, רק הכל בעקמימיות ובלבולים,

כי מעקמין ומבלבלין את דעתי בכמה

מיני בלבולים ויסורים מכמה צדדים,

וגם הפרנסה דחוקה ומצמצמת,

רפואה שלמה ל: אביה לאה בת אסתר

ונמשכת בכליון עיניים ונוגשים וחובות
רבים סבבוני, ושאר מיני יסורים שיש
לי ולכל הסמוכים אלי, בכמה אופנים,
שכל זה נמשך מבחינת ההנהגה שלא
כסדר, על ידי שפגמתי בענוה ונכשלתי
בגאות וגדלות, רחמנא לצלן מעתה.

מספר אָבִי הַנּוֹחַל ב'י
מכתב קכ"ז

מכתב

⊕ הדלקת נר חנוכה הוא בחינת
המשכת השגת אלקות על ידי
צימצומים, שמשם עיקר הדלקת כל
האורות והנרות דקדושה.

⊕ וזה שאנו מדליקין נר חנוכה, כל
אחד בביתו, למטה מעשרה טפחים, כי
הצדיק הגדול ממשיך תיקונים נפלאים
כאלה, עד שמאיר בחינת השגת אלקות
על ידי הצימצומים גם למטה בדיוטא
התחתונה מאד, שהוא בחינת למטה
מעשרה טפחים בביתו שמעולם לא
ירדה השכינה לשם, כי בגודל כחו, יכול
להאיר אפילו בהרחוקים והגרועים
מאד, אם רוצים לקבל, בבחינת **כי
אשב בחושך ה' אור לי**.

*לזרע קודש, טהור ושמח ובריא של קיימא:

עקיבא אלון בן מרים רחל

וזוגתו אורנה לאה בת בתיה יעל

:וגם*

נועם חיים בן רחל

וזוגתו חיה גלידיס

*רפואתה שלמה וחזרתה בתשובה חוונה

ההגון משרוש נשמתה ובניין עדי עד:

דלית בת מרים רחל

*רפואה שלמה ומלאה ל:

אבי מורי מרדכי בן מלכה

אמי מורתי מרים רחל בת לילה לאה

⊕ צריכין לכוון בהדלקת נר חנוכה,
שנזכה על ידי זה להמשיך הארת
האמת ונזכה להתקרב לנקודת האמת
תמיד.

⊕ עיקר הנס של חנוכה, שנכנע
מלכות הרשעה, שהוא בחינת עבד
זוהמת הנחש, ונתגבר ונתעלה מלכות
דקדושה של ישראל, שהם בחינת בן
המלך, בחינת אמת, עיקר מצות נר
חנוכה, שהוא להדליק ולהאיר את אור
האמת בעולם, שיזכו הכל לידע היכן
האמת, בחינת **שלח אורך ואמתך**,
ולברר נשמותינו מבחינת השקר של

היכלי התמורות, שמשם כל הבלבולים
של האדם, מה שמסופק על פי רוב
ואינו יודע היכן האמת, מחמת גודל
התגברות החילופים והתמורות,
האומרים לרע טוב ולטוב רע, עד
שחולקין על הצדיק האמת, שהוא
מבחר נקודת האמת שבין הצדיקים...

אות צ"ד

שיחות הר"ן

⊕ דע, כשיש שלום בעיר - הוא מפני
שאין בר דעת בעיר הזאת, כי **אם אין
דעת - הבדלה מנין?**
⊕ אבל, כשיש בר דעת בעיר, אזי יש
הבדלה, דהיינו שיש אנשים שנוטים
להבר-דעת ודבקים בו, ויש אנשים
שחולקים עליו.

אוצר היראה
שמחה, מ"א

שמחה

⊕ צריך להתגבר מאד מאד להיות
בשמחה תמיד, וכל מה שיודע רחוקו
יותר צריך להתגבר יותר ויותר להיות
בשמחה, בפרט בשעת עשיית איזה
מצוה, אשר הוא גם הוא זוכה לעשות
מצותיו יתברך, אשר אור כל מצוה
ומצוה אין כל העולמות יכולין לקבל,
כי אם ישראל עם קדוש, שזוכין
לעשותם בזה העולם.

⊕ ואז, יזכה לעלות מעלה מעלה, עד
שבחמלת ה', יזכה להכלל בבחינת
התשעה היכלין הקדושים, שהם
תכלית הידיעה וההשגה כל אחד כפי
בחינתו; שזה בחינת מה שנמשך עליו
לפעמים איזה התנוצצות אלקות, כל
אחד כפי מה שיודע בנפשו, שאי אפשר
לדבר בזה כלל, ואזי העיקר שיתגבר
שלא יעבור ממנו ההתנוצצות לגמרי,
חס ושלוש; רק שישאר ממנו רשימה
טובה ויראה, לקשר הרשימה אליו
בכמה וכמה קשרים קיימים וחזקים,
דהיינו שלא יניח שתעבור ממחשבתו
זכרון ההתנוצצות.

⊕ ועל ידי זה, יזכור את עצמו בכל
פעם בו יתברך, כדי שיוכל לעמוד
במלחמה, שמתגברת בו ביותר
כשמתחיל רוח ה' לפעמו להתנוצץ אליו
אלקותו יתברך.

⊕ ועל ידי זה, יזכה לבוא לתכליתו הטוב
בשלמות (הלכות אישות - הלכה ד' - אות י"ד טו).

... בערב ראש השנה האחרון באומן, עמדנו לפניו. אז שאל על איש אחד
מנמירוב, שלא בא על ראש השנה. והתחיל הרב רבי נפתלי לתרצו, ולא קיבל
הדברים. והקפיד עליו מאד. ואמר שעליו יש רחמנות גדול. כי רצה באמת,
להיות כאן על ראש השנה. אך נמנע, מחמת כמה מניעות וכו', אחר כך ענה
ואמר, בקול חזק מעומק הלב: **מה אומר לכם? אין דבר גדול מזה!** היינו מלהיות
אצלו על ראש השנה. ואמר בזה הלשון, בקול זיע סגיא: וויא אזוי זאל איך אייך
זאגין. קיין גרעסערס דער פון איז ניט פאר אייך.

מריבוי דבריו הקדושים אז בזה, ומתנועותיו הנוראות אז למדנו, שרצונו חזק,
להיות אצלו באומן על ראש השנה תמיד, לאחר הסתלקותו, ושאיך דבר גדול
מזה. העיקר שכל היהדות תלוי בזה. לדרוש ולבקש ולחפש אחר הרבי האמתי
וחבר אמת, שיורה וילמדוהו דרכים ועצות אמיתיות, עצות עמוקות, איך
להתקרב לה' יתברך בכל מקום ובכל עת.

[מספר אָבִי הַנּוֹחַל - מכתב ל.ש.ז. שור - מכתב ל"ג]

רפואה שלמה ל: אביה לאה בת אסתר